

WIJ, Vlaams-nationaal, orgaan van de Volksunie, aanvankelijk gepubliceerd onder de naam De Volksunie.

In januari 1955 geeft de pas opgerichte Vlaams-nationalistische politieke partij Volksunie het eerste nummer van haar maandblad De Volksunie uit.

Het blad verschijnt in 1956 reeds halfmaandelijks en in 1961 wordt het omgevormd tot een weekblad. De naam van het weekblad wordt in 1966 veranderd in WIJ, Vlaams-nationaal (meestal tot WIJ afgekort). De hoofdredacteurs zijn achtereenvolgens F. van der Elst (1955-'65), T. van Overstraeten (1966-'70) en P. Martens (sinds 1971).

In de beginperiode wilde het blad enkel een integratiefunctie voor de Volksunie vervullen. Het blad formuleerde de standpunten en de visie van de partij voor de leden om zodoende de Volksunie-ideologie mede te delen en het saamenhorigheidsgevoel van de leden te vestigen en te versterken. De inhoud was dan ook beperkt tot de typisch Vlaamse problematiek, met bijwijlen enige bredere aandacht, zoals in de periode 1955-'58 voor het conflict rond het scholenbeleid. Een scherpe negatieve kritiek op de traditionele partijen en de Belgische elite met daartegenover de onkreukbaarheid en betrouwbaarheid van de Volksunie als partij en verdedigster van het Vlaamse belang, recht en eigenheid, was het wapen bij uitstek. De toon was vaak agressief. Als orgaan van de partij werd zowel door de partijleiding als door de lezers verwacht dat het blad het standpunt van de Volksunie zou vertolken. Verschil van opvattingen noch de strijd tussen de tendensen in de partij noch de kritiek op de partij of mandatarissen kregen een plaats. Opvallend veel plaats werd in die eerste periode ingeruimd voor de landbouwers- en middenstandersproblemen.

Wat de arbeidersproblematiek betreft, beperkte de redactionele aandacht zich hoofdzakelijk tot de ene maar belangrijke vraag naar werk in eigen streek.

De omvorming tot weekblad was een manifestatie van de gewijzigde bedoelingen die men met het blad had. De hoofdbedoeling blijft de opinievorming ten gunste van de Volksunie. Maar deze opinievorming wordt nu niet meer uitsluitend naar de leden uitgeoefend, maar duidelijk naar een breder publiek. Een meer uitgebreide waaier van politieke problemen wordt dan ook bestreken, zij het dat steeds gepoogd wordt deze vanuit een volksnationalistisch oogpunt te benaderen. Hoewel aan informatieverstrekking niet zoveel aandacht besteed wordt, heeft het blad meermaals informatie (vooral op economisch gebied) gebracht die elders niet gepubliceerd werd. Van de omvorming af worden ook meer algemene rubrieken gebracht. De weerklank van het weekblad als communicatiemiddel en als propaganda-instrument van de partij naar buiten loopt evenwijdig met de electorale en politieke opgang van de partij. De stijging van het aantal abonnenementen van 1.320 in 1955 en 5.000 einde 1960, naar 8.693 einde 1961 en naar 16.000 abonnenementen en een totale oplage van ongeveer 28.000 exemplaren in 1974, wijst hierop. Het blad blijkt in de loop der jaren, ook zeer behoorlijk, de mobilisatie (soms in zeer korte tijdspanne) van het kader en de militanten van de partij te hebben gerealiseerd. Door dit te kunnen is het blad voor de partij een belangrijke politieke hefboom.